

Julgest tahhan tunnistada, Reinowadder on üks waras, rõwel ja mõrtsukas, kes — kuida kõik kosto koggund issandad siin teadwad — ei mingisugguse üllekohto töö jures ei lähhe kohkuma. Üsna kui walmis wõllarook rõwib ja warrastab ta luggupiddamata, mis ial ette juhtub. Kellegile ei näita ta armastust egga austust! Ühhe raswase suutäie pärrast uunustab ta ni hästi isse ennese kui kuñinga ja kõige sure issandade au ärra ja ranneb riigi seadused üsna naeruks. Ja, jah! ma rāgin tōt. Laske endale kuulutada, mis tanso ta eile jāñesēle, meie wagga mehhele teggi. Siin aus mees isse seisab, kes ei sõna egga tōga kellegile wigga ei olle teinud. Ei ükski mu ellaw loom, kui Juimala sunnitaw Reinowadder olleks ussaldanud kestel rahho aeal ni julgest kuñinga kāsso wasto elside; agga kuulge mis rebbane teggi. Teina moondas enast korraga waggaks mehheks, lubbas jāñesēle teina loowisid õppetada ja aega mõda kõstriks teha; siis istus kütkile mahha ja tõutas wallelikko keelega jāñesēle jutlustamist õpetada. Jāñes kulas kui lambatallele, kõrwad konkus, kelmi jutlust; seal kargas Reinowadder äktselt maast üllesse, wõttis jāñesēle küüsil ja sassis ning purrestas laitmata mehhikese irmsal kombel, et ello ots kätte kippus. Onne kohhal tullin koggemata lusides sedda teed, kuulsin mehhe lühhikese pilli ja pannin imeks, et kissa tõustes korraga otsa lõpetes. Eiggemale astudes nāggin teina luggu; Reinowadder olli parrajast

tō kallal, piddas ammaštega jāñesēle kraest kinni ja raputas mehhikest et abbe wārrises ja ing rindo kinni jai. Põlles ma warmalt appi jõudnud, siis olleks ta meie rahhopiddaja, sõariistata mehhe kõrri mahha murnud ja tõsso wälja wõtnud. Seal seisab wagga jāñes! Teie wõite ta wārsid awo nāhha mis Reinowadder eile krimustanud. Aus kuñingas! kui teie sesuggust mõrtsuka tööd sallite, sõna lausumata sähherdusi kurja kombeid kannatate, ja kui teie, sured issandad ühhešloos, sellega leppite, et sešmane warras ja rõwel awwalikust kuñingrigi rahho rikub ja seadust teotab: siis sate teie tõeste, aus kuñingas, ja sawad teie lapsed ning järreltullesjad weel laugel tulleswal päiwil kõigest rahwast, kes õigust ning õiguse mõistmist armastawad waljo laitust kuulda. — „Ja, jah, se on selge tõssi, et Reinowadder ial hāäd ei tee,“ ütles hunt. „Teina üllekohtuse surm olleks iggaühhe rahho ning waike ello armastajale üks tõsine elduse kingitus. Peaks teinale ka tāsna jälle andeks antama, siis same meie nāggema, et weel mõnda meest teina läbbi kimpso langeb, kes tāsini sedda uñes nāos ei olle mõttelnud.“

Rebbase sellepöeg määr, kes seie sadil süggawas mõttes seisnud, tõstis nüüd juttu ja rālis julge, ladusa sõnaga Reinowadderile wabbanduseks, ehk ta küs isse lelle nurjatunud kombeid selgest tundis. „Eäne lamba-issand!“ ütles ta wilto silmi hundi peale wadates: „tulletage meele mis wāna sõna ütles: Waen-